

Babacan
Desenkurdu

 NOKTA
Bir İzmir Hikâyesi

DESTEK YAYINLARI: 1117
EDEBİYAT: 347

BABACAN PESENKURDU / NOKTA

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: Işıl Ilgıt Şimşek
Sayfa Düzeni: Işıl Ilgıt Şimşek
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Mayıs 2019
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-599-1

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkani.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari

Altın Kitaplar Yayınevi
Sertifika No. 44011
Göztepe Mah.
Kâzım Karabekir Cad. No. 32
Mahmutbey - Bağcılar/İstanbul

Babacan
Desenkurdu

 NOKTA
Bir İzmir Hikâyesi

Babam Güngör Pesenkurdu anısına...

Düſen yapraklarla bir, babam da rahmetli oldu bir eylül sabahı. Yedisi çıkana kadar tüm aile babamın evinde kalacaktık. Sonra da babamla, elli sekiz yıl bir yastıkta yatmış annemi yanımıza alıp, baba evimizi kapatacaktık. Beşinci gündü. Sabah ezanıyla uyan-dım. Namazımı kılıp, çayı demledim. Annemin odasının önün-den geçerken, annemin sesini duydum.

“Gel çedo” dedi. Çedo, Yugoslavca evlat demekti.

Oturdum yanına ve okuma yazması olmayan annem, başladı babamla yaşadıkları hayatı anlatmaya...

“Evlendiğimizde, dedenlerin evindeki bir odada, nenenin ver-diği bir döşek, iki tahta kaşık, bir de tenceremiz vardı. Çok zor günlerimiz oldu. Ama çedo, o zor günleri her vakit, hep birlikte aştık. Çok şükür, güzel günlerimiz, çok daha fazla oldu bu hayatta. Anamın dudağının kenarında buruk bir tebessüm belirdi. ‘Artık yoksun ama iyi ki vardın’ demenin, başka bir haliydi bu. O za-manlar ülkede yoksunluk çoktu. Biz ülkeden, daha yoksunduk. Ama biliyor musun? Bizim evimizden sevgi hiç eksik olmadı. Biz birbirimizi seviyorduk. Sana daha da güzel bir şey söyleyeyim mi? Biz, birbirimizi, sevdiğimizi de biliyorduk.”

Anamın göğsüne yatırdım başımı. Evet. Bu sadece bir ayrılıktı. Bir gün bir yerde, yine buluşacaktık. Çünkü biz, birbirimizi sevi-yorduk. Daha güzeli; biz, birbirimizi sevdiğimizi de biliyorduk.

Şimdi yoksun. Ama iyi ki vardın babam.

Evladın

İnsanlar zaman gibidir...
Bu dünyadan sadece gelip geçerler.
Ve bir daha, asla geri gelmezler.
Kimini umursamazsın
kimini de
asla unutamazsın.
Hepsi bu.

